

PRIZNANJA ODDELKA ZA GEOGRAFIJO FILOZOFSE FAKULTETE V LJUBLJANI ŠTUDENTOM ZA POSEBNE DOSEŽKE PRI ŠTUDIJU

Darko Ogrin

15. junija letos smo na Oddelku za geografijo Filozofske fakultete v Ljubljani prvič podelili posebna priznanja študentom, ki so izdelali nadpovprečno kvalitetne naloge oziroma dela. Priznanja je spremljalo priložnostno knjižno darilo, ob tokratni podelitvi Geografija Slovenije.

Zakaj smo se odločili za ta posebna priznanja? Preprosto zato, ker je v nas dozorelo spoznanje, da premalo pozornosti izkazujemo študentom, ki so v študij pripravljeni vložiti nadpovprečen delež svoje volje, energije, časa in sposobnosti in pri tem dosežejo tudi zavidljive rezultate. Opažamo, da se vse preveč ukvarjamo s povprečnimi ali celo podpovprečnimi študenti, kar je seveda nujno in potrebno, ob tem pa nam gredo nadpovprečni študenti neopazno mimo preprosto zato, ker z njimi nimamo nobenih težav.

Najpogostejše se izkazovanje našega zadovoljstva nad izvrstno opravljenim delom konča z dodeljeno »desetko«, morda osebno pohvalo ali javno pohvalo ob predstavitvi seminarske naloge ali diplomskega dela. Nekaj najkvalitetnejših del vsako leto kandidiramo tudi za študentsko Prešernovo nagrado, ki jo lahko v najboljšem primeru dobita eden ali dva. Na vsak način premalo. Vse prevečkrat je to, da odličnosti nismo znali posvetiti ustrezne pozornosti, v nas puščalo neko nezadovoljstvo, tudi moralnega mačka, da ne zmoremo na primeren način pohvaliti nekoga, ki si pohvalo zasluži. Zavedamo se namreč, da ima lahko primerna pohvala čarobno moč, ki običajno posameznika motivira za nadaljevanje uspešnega dela, marsikoga pa tudi vzpodbudi k bolj zavzetemu delu kot dosedaj.

V letošnjem šolskem letu je ideja o posebnem oddelčnem priznanju dozorela. V ta namen smo pripravili tudi pravilnik o podeljevanju (javno je dostopen na Oddelku za geografijo FF in na oddelčnih internetnih straneh), ki v enem od začetnih členov govori, da želimo s priznanji spodbujati študente h kakovostnejšemu študiju ter da morajo dela, ki kandidirajo za to priznanje, ustrezati kriterijem za študentske Prešernove nagrade. Za priznanje pridejo v poštev pisna dela, kot so seminarske naloge, diplomska dela in znanstveno raziskovalna dela, ki so bila posebej izdelana v ta namen. Praviloma bo Oddelek za geografijo vsako leto podelil do 7 enakovrednih priznanj, prvenstveno delom, ki so kandidirala za študentske Prešernove nagrade in niso prišla v izbor, so pa na ustreznih kakovostnih ravni. Pri ocenjevanju primernosti se zlasti upošteva kvaliteto in pomembnost dela, stopnjo kandidatove samostojnosti in izvirnosti, metodološko zah-

tevnost, usklajenost dela z normativi za strokovno oziroma znanstveno pisanje, poznavanje domače in dostopne tuje literature, jezikovno in slogovno neoporečnost besedila in primernost dela za objavo v strokovnem in znanstvenem tisku. Oddelčno priznanje bo študentom lahko služilo kot referenca pri vpisu na podiplomski študij, kar smo navedli tudi v krovnem programu podiplomskega študija geografije.

Domenili smo se, da bomo priznanja v bodoče podeljevali ob Dnevu univerze, morda na bolj slovesen način kot letos in ob prisotnosti širše publike, predvsem iz študentskih vrst. Toda kljub skromnosti letošnje podelitve čar prve podelitve ostane. Prvi dobitniki Priznanja za posebne dosežke pri študiju geografije so (navedeni po abecednem vrstnem redu):

- **Rožle Bratec Mrvar** za diplomsko delo: Blaž Kocen (1821–1871): didaktik, kartograf in geograf (mentor: dr. J. Kunaver)
- **Irena Selak** za diplomsko delo: Geografske značilnosti mladinskega turizma v Sloveniji (mentor: dr. A. Gosar)
- **Miran Tisu** za seminarsko nalogo: Katoliško prebivalstvo v Ljubljani in okolici v obdobju od 1989 do 1999 (mentor: dr. M. Krevs) in
- **Vesna Zagoda** za seminarsko nalogo: Topoklimatska karta Celjske kotline z okolico (mentor: dr. D. Ogrin).

Nagrajencem iskreno čestitamo in jim želimo še vnaprej uspešno delo, bodisi pri nadaljevanju študija na dodiplomski ali podiplomski stopnji, v praksi, na področju geografije ali tudi izven nje. Posebna zahvala gre tudi mentorjem, ki so nagrajena dela pripekljali do visoke kakovostne ravni.

CESTNI ATLAS EVROPE Tomaž Štefe

Cestni atlas Evrope s podnaslovom Podrobni zemljevidi 44 držav poleg v podnaslovu omenjenih zemljevidov prinaša še 36 zemljevidov mestnih območij, avtoceste s cestninskimi postajami in koristne telefonske številke.

Na 207 straneh je več kot 100 obojestranskih zemljevidov, s čimer pa še vedno ni zajeta vsa Evropa do Urala, pač pa se Evropa konča že tik za Moskvo in sredi Azovskega in Črnega morja. Poleg tega je velik del Vzhodne in deloma tudi Severne Evrope obdelan bistveno manj podrobno kot Južna, Srednja in Zahodna Evropa. Številčenje zemljevidov se prične z Irsko, se nadaljuje v Veliki Britaniji, na kar preskoči na kontinent, to je na Nizozemsko, in se nato nadaljuje preko severne Nemčije na severno Poljsko, od koder se zopet vrne v Zahodno Evropo, to je v severno Francijo, in tako vse do skrajnega konca Južne Evrope. Od tu se številčenje obrne proti severu in to preko zahod-

ne Turčije, Bolgarije, Jugoslavije ter Bosne in Hercegovine na Dansko.

V knjigi uporabljena razdelitev Evrope ni pregledna, čeprav je res, da je glede tega težko najti kakšen res uporaben ključ. Težko je namreč »zložiti« skupaj posamezno državo, zlasti še tedaj, ko gre za večje države.

Ta problem se pri Sloveniji ne pojavi. Na karti na straneh 74 in 75 (v merilu 1 : 800.000) je tako rekoč vsa Slovenija. Tuji turist v Sloveniji tako glede tega ne bo imel težav, pač pa jih bo imel zaradi številnih pomanjklivosti. Kar preveč napak se je prikazalo na tej karti, zlasti še tedaj, če jo motrimo s slovenskimi, torej s strožjimi očmi. Tujec npr. ne bo opazil pravopisnih in podobnih napak pri pisanju krajevnih imen. Ker pa je atlas izdala slovenska založba, je toliko bolj čudno, da je prišlo do tovrstnih napak.

Glede na to, da gre za cestni atlas Evrope, ki je v prvi vrsti namenjen turistom, je treba še posebno kritično pregledati cestno omrežje in slovensko turistično ponudbo, kot sta prikazana na tej karti. Žal je ravno glede tega opaziti veliko grobih napak. Na karti je avtocesta zgrajena že do Kopra in Nove Gorice, pa tudi mimo Murske Sobotne skoraj do madžarske meje. Ni pa je med Vranskim in Žalcem in od Grosupljega do Ivančne Gorice. Tudi obvoznica okoli Ljubljane še ni dokončana. Pomanjkljivo je ostalo tudi cestno omrežje, posebej še z vidika kategorizacije posameznih cestnih odsekov. Cesta čez Črniivec naj bi tako bila pomembnejša kot cesta skozi Tuhinjsko dolino, cesta od Škofje Loke po Selški dolini pa pomembnejša kot od Škofje Loke po Poljanski dolini do Žirov in naprej do Logatca. Ta cesta je označena kot stranska cesta. Pomembnejša od nje naj bi bila tudi cesta čez Kladje preko Črnega do Želina in od Gorenje vasi čez Lučine in Črni vrh na Polhov Gradec vse do Ljubljane.

Glede tega je torej v Sloveniji marsikaj pomešano in vsak turist z avtomobilom bo to tudi sam kaj kmalu ugotovil. Če karto še naprej opazujemo predvsem skozi turistična očala, moramo ugotoviti, da Slovenija na tej karti ponuja turistom bore malo, vsekakor mnogo manj kot premore. Manjka cela vrsta smučišč (Kanin, Vogel, Črni vrh, Rogla, Mariborsko Pohorje itd.), zdravilišč (Moravske toplice, Terme Lendava in Ptuj, Dolenjske in Šmarješke toplice, Čatež itd.). Zreče so sicer napisane, vendar niso podčrtane z modro, kakor so označena zanimiva mesta oziroma kraji. Nasploh je tako označenih krajev v Sloveniji zelo malo. Po drugi strani pa so turistično zanimivi kraji tudi takšni, ki se nam zdijo (skoraj) povsem nezanimivi, npr. Lokve, Črni vrh pri Godoviču itd. Turistično zelo zanimiva je v Sloveniji samo Postojnska jama in nič drugega. Niti Bled, niti Portorož, niti Škocjanske jame, niti katera od drugih turističnih privlačnosti.

Se bolj nedosledne so informacije, ki se nanašajo na specifične turistične zanimivosti, kot so npr. gradovi. Tako je npr. posebej označen brežiški grad, nikjer

pa ni blejskega gradu, gradov Borl, Štatenberg, Dornava itd. Od samostanov premoremo samo samostan Pleterje, nikjer pa ni samostana Stična, saj naselja Stična sploh ni na karti.

Velika pomanjkljivost te karte je tudi v tem, ker s slovenskimi imeni sploh ne seže preko meja države Slovenije. Če že Klagenfurt ni Celovec ali Villach Beljak ali Trieste Trst, potem bi morale biti vsaj Karawanken Karavanke, saj so navsezadnje tudi slovensko in celo najdaljše slovensko gorovje. Podobno se je zgodilo tudi na slovensko-hrvaški meji, kjer piše samo Žumberačka gora, ne pa tudi Gorjanci.

Pravzaprav je teh nedoslednosti in netočnosti toliko, da vseh ni mogoče naštetiti in to navzlic dejstvu, da je v primerjavi s sosednjima državama Italijo in Avstrijo karta Slovenije relativno na redko popisana in porisana. Krivda za to seveda pade tudi na založbo, ki je ta atlas izdala, ni pa se potrudila, da bi pomanjkljivi in napačni italijanski original popravila oziroma dopolnila. S tem je pravzaprav tudi sama prispevala k širjenju pomanjkljivih in napačnih informacij o Sloveniji. Sodelavci slovenske izdaje cestnega atlasa so se preveč nekritično oziroma premalo resno lotili svoje naloge. Tako je za tuje turiste Cestni atlas Evrope, vsaj kar zadeva Slovenijo, manj uporaben. Atlas je izdala Založba Mladinska knjiga, natisnjen pa je bil v Italiji.

DEJAVNOSTI LGD JESENI 2001

Aleš A. Smrekar

EKSKURZIJE: Tržaški zaliv (22. 9. 2001): **Dr. Milan Orožen Adamič**, višji znanstveni sodelavec na Geografskem inštitutu Antona Melika ZRC SAZU, nas bo seznanil z naravnogeografskimi in družbenogeografskimi značilnostmi in problemi naše edinstvene morske pokrajine – Tržaškega zaliva. Poudarek bo na osnovnih značilnostih obalnega morja in dejavnostih, ki so z njim povezane. Spoznali bomo tudi rastlinske in živalske vrste našega obalnega pasu.

Okvirna pot: Ljubljana–Valdoltra–Debeli rtič–Koper–Izola–Piran–Portorož–Sečovelje–Seča–Ljubljana.

Opomba: Ekскурzija bo potekala z ladjo od Debelega rtiča do Sečovelj, z vmesnimi postanki na komunalnih privezih. Ob prijavi na ekскурzijo lahko (neobvezno!) naročite kosilo na ladji. Izbirate lahko med sardelami na žaru (500,00 SIT), kalamari na žaru (1.000,00 SIT) ali škarpeno brez glave na žaru (1.000,00 SIT). Na ladji bo mogoče kupiti tudi pijačo. Zaradi stroškov prevoza z ladjo je cena ekскурzije izjemoma 5.000,00 SIT za člane in 6.000,00 SIT za nečlane.

Blejsko jezero (13. 10. 2001): **Dr. Irena Rejec Brancelj**, znanstvena sodelavka na Inštitutu za geografijo, nas bo seznanila z geografskimi značilnostmi Blejskega jezera in njegovega pojezerja. Obravnavali

